

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
WICEPREZES
Piotr Gryśka

Warszawa, 05 lipca 2013 r.

RCL.511-56/13

Według rozdzielnika

Macomi Tomasz Ministerstwo,

Na podstawie § 14c uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, w załączeniu uprzejmie przekazuję nowy tekst *projektu uchwały Rady Ministrów – Regulamin pracy Rady Ministrów*. Nowy tekst projektu jest dostępny również w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Legislacja”.

Uprzejmie informuję, że nowa wersja projektu uwzględnia ustalenia podjęte na konferencji uzgodnieniowej, przeprowadzonej w dniach 7 i 8 maja 2013 r. **Zgodnie z tymi ustaleniami bardzo proszę o ponowne przeanalizowanie nieuwzględnionych uwag i ich ewentualne podtrzymanie z jednoczesnym przedstawieniem konkretnych propozycji co do sposobu, w jaki uwagi takie miałyby być w projekcie uwzględnione.** Liczę jednocześnie, że analiza nowego brzmienia projektu wraz ze zmienionym uzasadnieniem oraz wyjaśnień przedstawionych w niniejszym piśmie pozwoli na uzgodnienie projektu przed skierowaniem go pod obrady stałego komitetu Rady Ministrów.

Bardzo proszę o potwierdzenie zgodności nowej wersji projektu z dotychczasowymi ustaleniami lub przedstawienie propozycji zmian w terminie do 15 lipca 2013 r. do godz. 12⁰⁰ (również na adres: JKowalewski@rcgl.gov.pl).

Pragnę także poinformować, iż – zgodnie z sygnalizowaną na konferencji uzgodnieniowej – dodatkową analizą uwagi Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, dodano nowy Dział VI, dotyczący sporządzania i ogłaszania tekstów jednolitych. Wskutek dodatkowych uzgodnień z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów zmodyfikowano przepisy dotyczące terminów na przedstawienie przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów stanowisk dotyczących OSR, testu regulacyjnego i zakresu prowadzonych konsultacji, oraz określono termin na zajęcie przez Szefa KPRM stanowiska co do zgodności projektu ustawy z przyjętymi przez Radę Ministrów założeniami.

Poniżej przedstawiam rozbieżności, których nie udało się uzgodnić w ramach dotychczasowych prac, wraz z wyjaśnieniami powodów, dla których uwagi tych nie uwzględniono. Liczę, iż przedstawione wyjaśnienia pozwolą na osiągnięcie uzgodnienia także w tym zakresie.

I. Rozbieżności z Ministrem Finansów:

1. Nie została uwzględniona propozycja dodania w § 9 zapisu wyłączającego obowiązek informowania Prezesa Rady Ministrów o wyjazdach, które zostały uwzględnione w rocznym planie wyjazdów przekazywanym do KPRM, albo zapisu wskazującego, iż informowanie takie może odbywać się w formie przekazywania rocznego planu wyjazdów.

Proponowany § 9 Regulaminu w żaden sposób nie zmienia meritum regulacji z zakresu, jaki określony jest obecnie w § 40 obowiązującego regulaminu (uwzględniając aktualne realia następuje jedynie zmniejszenie formalizmu regulacji oraz rezygnacja ze szczególnego traktowania wyjazdów zagranicznych). Przepis nie określa natomiast formy, w jakiej przekazywane są informacje o wyjazdach. W ocenie projektodawców nie jest to materia regulaminowa tym bardziej, że już w obecnym brzmieniu realizowana jest poprzez ich przekazywanie w rocznym planie wyjazdów. Z projektem nie jest związana zmiana przyjętej praktyki, tym samym postulat zgłoszony przez Ministra Finansów jest spełniony.

2. Nie została uwzględniona propozycja określenia terminu, w jakim miałyby być doręczany zmieniony projekt porządku obrad oraz projekt porządku obrad posiedzenia Rady Ministrów odbywanego w innym niż stały terminie, jako że uwzględnienie w/w uwagi praktycznie pozbawiałoby Sekretarza Rady Ministrów prawa modyfikacji przedmiotu posiedzenia po upływie tak określonego terminu, zaś Prezes Rady Ministrów po uwzględnieniu w/w uwagi, zostałby pozbawiony możliwości zwołania, w wyjątkowych

- przypadkach, nadzwyczajnego posiedzenia Rady Ministrów „z dnia na dzień”. Uznano, że uwzględnienie propozycji pozbawiałoby Radę Ministrów możliwości racjonalnego i elastycznego reagowania.
3. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca wyraźnego wydzielenia procesu konsultacji z właściwymi organami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, jako odrębnego etapu postępowania z projektem dokumentu rządowego. W Regulaminie dokonano natomiast doprecyzowania, iż zasięganie takich konsultacji jest dokonywane w ramach procesu opiniowania projektu dokumentu rządowego. Uwzględnienie uwagi Ministra Finansów prowadziło by bowiem do wyodrębnienia w uchwale oddzielnego rozdziału dotyczącego konsultacji z organami Unii Europejskiej - który i tak składałby się z regulacji o treści powtarzającej odpowiednią część przepisów obecnego rozdziału 3 w Dziale III. W konsekwencji nie uwzględniono także uwagi Ministra Finansów dotyczącej wprowadzenia w Regulaminie instytucji konsultacji ex-ante z instytucjami unijnymi w ramach trybu odrębnego.
 4. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca zróżnicowania wymaganego zakresu elementów uzasadnienia aktu normatywnego, odpowiednio do rodzaju danego aktu. Trudno jest bowiem jednoznacznie przesądzić, dla jakiego rodzaju uchwał czy zarządzeń należałoby sporządzać „skrótowe” uzasadnienia, oraz jakich elementów uzasadnienia wymienionych w § 27 uchwały, takie „skrótowe” uzasadnienie mogłoby w każdym przypadku nie zawierać. Nieuzasadnione są także wątpliwości Ministra Finansów co do wprowadzania w § 27 wymogu sporządzania uzasadnień równie obszernych w odniesieniu do aktów wewnętrznie obowiązujących jak w odniesieniu do aktów powszechnie obowiązujących - przepis § 27 wyznacza bowiem jedynie niezbędne elementy uzasadnienia, które w zależności od rodzaju danego aktu, mogą być w uzasadnieniu opisane w sposób obszerny, bądź jedynie w sposób skrótowy.
 5. Nie uwzględniono propozycji uszczegółowienia zawartego w § 28 ust. 2 katalogu elementów OSR, przez dodanie w nim odpowiednio: „określenia wpływu projektowanych aktów normatywnych na systemy teleinformatyczne funkcjonujące w administracji publicznej”. Po dodatkowych konsultacjach z KPRM w projekcie przyjęto rozwiązanie zmierzające do normatywnego ujęcia zakresu przedmiotowego prezentowanych w OSR wyników analizy w sposób bardziej ogólny. Zakłada się, że bardziej szczegółowe określenie obszarów wpływu projektowanych regulacji nastąpi we wzorze formularza OSR opracowanym w KPRM zgodnie z § 28 ust. 4 projektu. Da to możliwość wskazania wyników analizy oddziaływania projektowanych regulacji we

wszystkich obszarach oddziaływania danego projektu (np. rozwój regionalny, środowisko, sytuacja rodzin, systemy teleinformatyczne, itp.).

6. Nie uwzględniono uwagi, zmierzającej do wprowadzenia w § 32 obowiązku każdorazowego zajęcia przez Szefa KPRM stanowiska do OSR, i rezygnacji z rozwiązania, zgodnie z którym nieprzedstawienie takiego stanowiska w terminie poczytuje się za opinię pozytywną. Trudno bowiem podzielić podniesione przez Ministra Finansów wątpliwości, iż obecne rozwiązanie, zgodnie z którym organ wnioskujący po upływie wyznaczonego uchwałą terminu nie musi już oczekiwać na stanowisko Szefa KPRM, może się przyczynić do wydłużenia procesu legislacyjnego - zwłaszcza że pozytywna opinia dotycząca OSR, może być przez Szefa KPRM przedstawiona także przed upływem terminu na jej wyrażenie. Rozwiązanie to jest zbieżne z regulacją § 40 ust. 4 projektu.
7. Nie uwzględniono propozycji pozostawienia obowiązujących przepisów regulujących kwestię terminów na zaopiniowanie projektów dokumentów rządowych, tj. terminu 14 dniowego dla projektów ustaw oraz 7 dniowego dla pozostałych dokumentów. W kwestii terminów ustalono bowiem, iż w przypadku projektów ustaw terminem minimalnym będzie termin 21 dniowy, w przypadku projektów założeń projektów ustaw, projektów rozporządzeń Rady Ministrów oraz projektów rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów – termin 14 dniowy, a w przypadku projektów rozporządzeń ministrów – 10 dniowy, zaś w odniesieniu do pozostałych dokumentów rządowych obowiązywać będzie termin 7 dni. Rozwiązanie takie zostało wypracowane i zaakceptowane przez wszystkich pozostałych uczestników konferencji uzgodnieniowej.
8. Nie uwzględniono propozycji wykreślenia z projektu przepisu § 41, wskazującego zakres, w jakim członek Rady Ministrów zajmuje stanowisko do projektu dokumentu rządowego. Stosownie do ustaleń zapadłych na konferencji uzgodnieniowej przepis § 41 został bowiem przeredagowany – tak, aby nie stanowił on ograniczenia zakresu możliwych do podniesienia przez członka Rady Ministrów uwag, ale wskazywał kierunek, w jakim zgłaszane przez niego uwagi powinny zmierzać. Zgodnie z przyjętymi założeniami, regulacja taka powinna porządkować procedurę oraz wskazywać rolę i zakres odpowiedzialności poszczególnych podmiotów uczestniczących w procesie.
9. Nie uwzględniono propozycji dodania zapisu, iż nieobecność na konferencji uzgodnieniowej z usprawiedliwionych przyczyn nie daje możliwości uznania, zgodnie z § 45 ust. 1, braku uczestnictwa w konferencji za odstąpienie od uwag. W świetle fakultatywności skutku, o którym mowa w § 45 ust. 1, zapis proponowany przez Ministra

Finansów nie jest bowiem potrzebny, a uprzednie zgłoszenie niemożności uczestnictwa w konferencji zawsze powinno skłaniać organ wnioskujący do nieskorzystania z możliwości uznania, iż od uwagi odstąpiono. Dodatkowo należy zauważyć, iż nawet uwagi, które zostałyby zgodnie § 45 ust.1 uznane za wycofane, będą mogły być rozpatrzone na późniejszym etapie (Stały Komitet Rady Ministrów lub Rada Ministrów).

10. Nie uwzględniono propozycji zmierzającej do rezygnacji z § 48 ust. 5, określającego zakres uwag zgłaszanych w „drugim obiegu”, oraz z § 120 ust. 2, określającego taki zakres dla uzgodnień projektu ustawy opracowanego na podstawie założeń. Zgodnie z ustaleniami konferencji w/w przepisy zostały przereklamowane tak, aby określały one nie tyle zakaz zgłaszania pewnych uwag, co dawały organowi wnioskującemu możliwość ich pominięcia. W konsekwencji nie uwzględniono także uwagi Ministra Finansów, zmierzającej do wyłączenia stosowania § 48 ust. 5 do „uwag wywołujących skutki finansowe”. Dodatkowo należy zauważyć, iż nawet pominięcie pewnych uwag zgodnie z § 48 ust. 5 lub § 120 ust. 2 nie oznacza, iż uwagi takie w ogóle nie zostaną rozpatrzone – uwagi takie będą mogły być podniesione na późniejszych etapach, tj. przy rozpatrywaniu projektu dokumentu przez Stały Komitet Rady Ministrów lub przez Radę Ministrów. Nieuwzględnienie propozycji wynika również z przyjętego założenia usprawnienia procesu uzgadniania dokumentów rządowych.
11. Nie uwzględniono uwagi zmierzającej do wykreślenia z Regulaminu przepisu § 49 ust. 3, dotyczącego nieuznawania zgłoszonych w toku uzgodnień uwag o charakterze legislacyjnym za rozbieżności. Analogiczny zapis funkcjonuje bowiem już w obecnym regulaminie i dotyczy etapu rozpatrywania projektu dokumentu przez Stały Komitet i Radę Ministrów - przy czym zapis § 49 ust. 3, stosownie do ustaleń konferencji uzgodnieniowej, w nowym brzmieniu projektu, został dostosowany do w/w regulacji obecnego regulaminu (uwzględniono w nim także uwagi o charakterze redakcyjnym). Nie sposób przy tym podzielić podnoszonych przez Ministra Finansów wątpliwości, iż „uwagi o charakterze legislacyjnym mogą mieć fundamentalne znaczenie dla bytu procedowanego projektu aktu normatywnego” – uwagi o tak fundamentalnym charakterze z całą pewnością nie będą bowiem uwagami legislacyjnymi, które podlegałyby regulacjom § 49 ust. 3.
12. Nie uwzględniono uwagi dotyczącej uzupełnienia § 60 ust. 2 pkt 3 także o dane prezentujące ewentualny wpływ dokumentu, w zakresie którego nie sporządzono OSR, na sektor finansów publicznych. Zakres przedstawianych wraz z takim dokumentem informacji odpowiada bowiem obecnym regulacjom (§ 25 obecnego regulaminu), które

funkcjonują należycie, nie budzą wątpliwości i powinny zostać utrzymane. Sama informacja o skutkach takiego dokumentu dla sektora finansów publicznych będzie zaś mogła być przedstawiona w ramach omówienia jego „ekonomicznych” skutków, wykazywanych zgodnie z obecnym brzmieniem § 60 ust. 2 pkt 3.

13. Nie uwzględniono uwagi dotyczącej wyłączenia możliwości przyjęcia jednodniowego terminu na zaopiniowanie dokumentu w trybie obiegowym, który to termin, zdaniem Ministra Finansów, jest zbyt krótki. Termin jednodniowy będzie mógł być stosowany wyjątkowo i to jedynie do dokumentów niemających normatywnego charakteru, w ramach prac Stałego Komitetu oraz Rady Ministrów, a zatem już po zakończeniu merytorycznych uzgodnień projektu.
14. Nie uwzględniono uwagi, w której proponuje się, aby zwolnienie projektu z obowiązku rozpatrzenia przez komisję prawniczą następowało także na wniosek organu wnioskującego. Projekt nie przewiduje bowiem odrębnego wniosku o takie zwolnienie, a decyzja o zwolnieniu będzie zapadać w toku rozpatrywania wniosku o skierowanie projektu do rozpatrzenia przez komisję i uwarunkowana będzie jakością legislacyjną dokumentu. Rozwiązanie takie wydaje się czytelniejsze.
15. Nie uwzględniono uwag dotyczących OSR-ex post – w Regulaminie nie zdecydowano się bowiem na proponowane przez Ministra Finansów określenie, jakich ustaw miałyby dotyczyć określony „z góry” obowiązek sporządzania oceny ex post, a w szczególności na określenie, czy ma on dotyczyć ustaw zmieniających, czy też ustaw „nowych” – uznając, iż decyzję co do nałożenia obowiązku sporządzenia takiej oceny podejmować będzie w każdym przypadku Rada Ministrów lub jej organ pomocniczy, odpowiednio na etapie przyjmowania projektu lub jego wpisywania do właściwego wykazu. Nie uwzględniono także uwagi zmierzającej do przyznania Ministrowi Finansów prawa do zobowiązywania innych ministrów do sporządzenia OSR-ex post – uznając takie rozwiązanie za niesystemowe i niezgodne z wynikającym z Konstytucji RP statusem Rady Ministrów jako organu kolegialnego oraz równorzędnością ministrów konstytucyjnych. Za zbędne uznano także dopisywanie w uchwale, iż decyzja o nałożeniu obowiązku dokonania oceny ex post może dotyczyć także ustaw, które weszły w życie przed dniem wejścia w życie Regulaminu – uznając, iż jest to zapewnione bez potrzeby wprowadzania regulacji przejściowych. Nie uregulowano także kwestii, czy i w jakim trybie OSR-ex post ma być przedmiotem rozpatrywania przez Radę Ministrów – uznając OSR-ex post za dokument o charakterze informacyjnym. Dokonano natomiast

doprecyzowania przepisów o OSR-ex post, w celu wyraźnego zaznaczenia fakultatywności sporządzania takiej oceny.

II. Rozbieżności z Ministrem Administracji i Cyfryzacji:

1. Nie uwzględniono uwagi dotyczącej wskazania wprost w przepisach Regulaminu na uprawnienie wojewodów do opracowywania, uzgadniania i wnoszenia za pośrednictwem ministra właściwego do spraw administracji publicznej projektów dokumentów rządowych. Regulamin, nie ingerując w tryb, w jakim projekt jest opracowywany w urzędzie obsługującym organ wnioskujący, nie wyklucza bowiem prowadzenia w tym zakresie współpracy z innymi organami (np. z wojewodami), obejmującej także uzgadnianie i wnoszenie projektów dokumentów rządowych, i tym samym, po wejściu w życie Regulaminu, nie ulegnie zmianie merytoryczna treść obecnych regulacji, które w przypadku wojewodów wskazują wprost na możliwość skorzystania przez nich z tego rodzaju pośrednictwa. Nowy Regulamin, tak samo jak i regulamin obecny, będzie dawał wojewodom możliwość inicjowania prac legislacyjnych za pośrednictwem ministra właściwego do spraw administracji publicznej - a ponadto przewiduje możliwość samodzielnego prowadzenia przez wojewodę takich prac, o ile zostanie on w tym zakresie upoważniony przez Prezesa Rady Ministrów (§ 20 ust. 1 pkt 3 lit. a). Zmiana proponowana w Regulaminie ma zatem w tej części charakter jedynie porządkowy, i dostosowuje ona definicję organów wnioskujących do przedmiotu regulacji Regulaminu, jakim jest prowadzenie procesu legislacyjnego w ramach Rady Ministrów, a nie podejmowanie działań legislacyjnych przez przedstawicieli Rządu w terenie. Zauważenia przy tym wymaga, iż przywołany na konferencji uzgodnieniowej przez przedstawicieli MAiC przykład uchwały Rady Ministrów w sprawie przyznania Wojewodzie Zachodniopomorskiemu środków z ogólnej rezerwy budżetowej z przeznaczeniem na usuwanie skutków pożaru budynku socjalnego w Kamieniu Pomorskim - nie potwierdza podnoszonej przez MAiC tezy co do występowania przez wojewodę w roli organu wnioskującego; projekt w/w uchwały prowadzony był bowiem przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, który działał w tej sprawie jako organ wnioskujący.
2. Nie uwzględniono propozycji doprecyzowania w Regulaminie, że konsultacje publiczne są prowadzone w sposób otwarty i powszechny, zapewniający każdemu obywatelowi dostęp do konsultowanych dokumentów i możliwość wypowiedzenia się. Nie kwestionując zasadności postulatu stosowania tej zasady, uznano, że wspomniana materia

będzie elementem wytycznych w zakresie prowadzenia konsultacji publicznych, o których mowa w § 36 ust. 1, a nie Regulaminu pracy Rady Ministrów.

3. Nie uwzględniono propozycji określenia formatu, w jakim pliki są zamieszczane na RPL (kwestia ta nie jest materia Regulaminu pracy Rady Ministrów), oraz dodania zapisu, iż udostępnienie projektu w RPL wyłącza konieczność przesyłania go w postaci papierowej (regulamin nie określa formy, w jakiej przekazywane są projekty dokumentów rządowych, dopuszczając zarówno formę tradycyjną jak i elektroniczną, zaś RPL ma obrazować rzeczywisty obieg dokumentu rządowego, co oznacza, iż odpowiednio do formy, w jakiej obieg ten był prowadzony, w RPL znajdują się albo skany papierowych dokumentów, albo pliki w odpowiednim formacie). Uznano, że prawne przesądzenie kwestii technicznych może determinować rozwiązania systemu, który w przyszłości obsługiwać ma proces przyjmowania dokumentów rządowych, co nie jest właściwe.
4. Nie uwzględniono uwagi, w której proponuje się dodanie w § 52 zapisu o udostępnianiu projektu oraz dokumentów z nim związanych dodatkowo w BIP organu wnioskującego. W świetle przepisów ustawy o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, oraz ustawy o dostępie do informacji publicznej, nie jest konieczne zamieszczanie projektów dokumentów o charakterze normatywnym zarówno w RPL jak i w BIP organu wnioskującego. Wystarczające jest bowiem zamieszczenie tego rodzaju dokumentów w RPL, oraz umieszczenie na stronach BIP organu wnioskującego odpowiedniej informacji lub odesłania („linku”) do BIP Rządowego Centrum Legislacji w zakresie RPL. Nie wyklucza to jednoczesnego publikowania dokumentów opublikowanych w RPL także na BIP organu wnioskującego - co będzie jednak decyzją organu wnioskującego, jako że obowiązek takiego „podwójnego” publikowania nie wynika z przepisów w/w ustaw, i tym samym nie powinien on być wprowadzany w Regulaminie.

III. Rozbieżności z Ministrem Spraw Zagranicznych:

1. Nie uwzględniono uwagi dotyczącej określenia w Regulaminie terminu na złożenie wniosku o wpisanie do wykazu prac legislacyjnych projektu aktu dostosowującego polskie prawo do prawa Unii Europejskiej, jako że rozwiązania zmierzające do ograniczenia opóźnień w implementacji prawa unijnego, w ocenie projektodawców, powinny koncentrować się na mechanizmach pozalegisłacyjnych, w szczególności monitorowania przebiegu implementacji przez Komitet do Spraw Europejskich bądź Zespół do spraw Programowania Prac Rządu. Trudno bowiem zakładać, że wprowadzenie na poziomie Regulaminu obowiązku złożenia w określonym terminie

wniosku o wprowadzenie projektu aktu wdrażającego prawo UE do wykazu, rzeczywiście przyczyni się do odpowiednio szybkiego podjęcia prac nad takim projektem, zwłaszcza że już obecnie funkcjonujący, i przewidziany w art. 18 ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, mechanizm wskazujący termin, w jakim Rada Ministrów ma obowiązek przedłożyć Sejmowi RP projekt ustawy dostosowawczej - nie zapewnia pełnego wyeliminowania zjawiska opóźnień w implementacji. Wprowadzenie takiego mechanizmu pozbawiłoby natomiast wykaz prac cechy odzwierciedlania projektów, nad którymi rzeczywiście toczą się prace.

2. Nie uwzględniono uwagi dotyczącej rezygnacji ze sporządzania opinii o zgodności z prawem Unii Europejskiej w odniesieniu do projektów założeń projektów ustaw, pozostawiając ją do rozstrzygnięcia Stałego Komitetu Rady Ministrów. Regulamin nie zmienia bowiem dotychczasowych zasad procedowania z założeniami projektów ustaw oraz z ustawami opracowywanymi na ich podstawie, przyjętych w ramach reformy rządowego procesu legislacyjnego z kwietnia 2009 r., wprowadzającej zasadę opracowywania projektów ustaw na podstawie założeń. Nie kwestionując racjonalności argumentów przedstawicieli Ministra Spraw Zagranicznych uznano, że rezygnacja z takiej opinii powinna być decyzją organów, na rzecz których jest ona sporządzana.

IV. Rozbieżności z Ministrem Gospodarki:

1. Nie uwzględniono uwagi (tożsamej z uwagą nr 14 Ministra Finansów), w której proponuje się, aby zwolnienie projektu z obowiązku rozpatrzenia przez komisję prawniczą następowało także na wniosek organu wnioskującego. Projekt nie przewiduje bowiem odrębnego wniosku o takie zwolnienie, a decyzja o zwolnieniu będzie zapadać w toku rozpatrywania wniosku o skierowanie projektu do rozpatrzenia przez komisję i uwarunkowana będzie jakością legislacyjną dokumentu. Rozwiązanie takie wydaje się czytelniejsze.
2. Nie uwzględniono propozycji dotyczącej obligatoryjnego prowadzenia uzgodnień projektu ustawy opracowanego na podstawie założeń – pozostawiając je do rozstrzygnięcia w ramach prac Stałego Komitetu Rady Ministrów. Regulamin nie zmienia bowiem dotychczasowych zasad procedowania z założeniami projektów ustaw oraz z ustawami opracowywanymi na ich podstawie, przyjętych w ramach reformy rządowego procesu legislacyjnego z kwietnia 2009 r., wprowadzającej zasadę opracowywania projektów ustaw na podstawie założeń.

V. Rozbieżność z Ministrem Sprawiedliwości:

Nie uwzględniono propozycji uszczegółowienia zawartego w § 28 ust. 2 katalogu elementów OSR, przez dodanie w nim odpowiednio określenia wpływu na „sytuację rodzin, w tym warunki rozwoju demograficznego, sytuację ekonomiczną i stabilność rodziny oraz dobro dziecka” (uwaga tożsama z uwagą nr 5 Ministra Finansów ale odnosząca się do innego obszaru). Po dodatkowych konsultacjach z KPRM w projekcie przyjęto rozwiązanie zmierzające do normatywnego ujęcia zakresu przedmiotowego prezentowanych w OSR wyników analizy w sposób bardziej ogólny. Zakłada się, że bardziej szczegółowe określenie obszarów wpływu projektowanych regulacji nastąpi we wzorze formularza OSR opracowanym w KPRM zgodnie z § 28 ust. 4 projektu. Da to możliwość wskazania wyników analizy oddziaływania projektowanych regulacji we wszystkich obszarach oddziaływania danego projektu (np. rozwój regionalny, środowisko, sytuacja rodzin, systemy teleinformatyczne, itp.).

VI. Rozbieżność z Ministrem Rozwoju Regionalnego:

Nie uwzględniono uwagi dotyczącej dodania w § 38 przepisu wskazującego, że organ wnioskujący, z chwilą przekazania projektu dokumentu rządowego do uzgodnień międzyresortowych, o ile nie wynika to z przepisów szczegółowych, przekazuje dokument ten równolegle do opinii innych podmiotów. Określenie kolejności prowadzenia procesów uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych projektu powinno być bowiem decyzją organu wnioskującego, podejmowaną każdorazowo przez ten organ, odpowiednio do rodzaju i materii projektowanego dokumentu rządowego.

VII. Rozbieżność z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego:

Nie uwzględniono uwagi, w której proponuje się dodanie w § 168 zapisu, iż w sprawie należącej do właściwości innego ministra lub w której wyznaczony został inny przedstawiciel rządu, minister, który nie jest właściwy powinien przekazać sprawę zgodnie z właściwością. Przepis § 168 nie dotyczy „omyłkowego” wystąpienia do niewłaściwego ministra, ale przypadku, w którym organy Sejmu lub Senatu świadomie zwracają się o pewne informacje do organu innego niż właściwy, i w którym to przypadku zasadne jest dokonanie uzgodnienia z przedstawicielem Rządu w trybie przepisu § 168.

VIII. Rozbieżność z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

Nie uwzględniono uwagi, w której proponuje się, aby projekty dokumentów rządowych były przekazywane do UOKiK w celu uzgodnienia, a nie jedynie w ramach opiniowania, oraz aby Prezes UOKiK miał prawo zgłaszania uwag do dokumentów rządowych rozpatrywanych przez Radę Ministrów. W Regulaminie przyjęto bowiem, iż w rządowym procesie legislacyjnym uzgodnienia powinny odbywać się w ramach Rady Ministrów. W zmienionym projekcie wskazano, że przekazanie do opinii organów administracji rządowej lub innych organów i instytucji państwowych, których zakresu działania dotyczy dokument jest obligatoryjne. Projekt nie determinuje zmiany dotychczasowej praktyki, zgodnie z którą rozpatrywane przez Radę Ministrów projekty dokumentów rządowych, dotyczących spraw z zakresu działania UOKiK, są przez Sekretarza Rady Ministrów przekazywane także do Prezesa UOKiK, który po zapoznaniu się z nimi może przedstawić członkom Rady Ministrów swoje do nich stanowisko. Jednocześnie należy zauważyć, iż Regulamin nie pozbawia Prezesa UOKiK uprawnienia do podniesienia, na etapie rozpatrywania projektu dokumentu rządowego przez Stały Komitet Rady Ministrów, takiej uwagi, która nie została uwzględniona w ramach opiniowania, zaś nieuwzględnione uwagi m.in. Prezesa UOKiK, za każdym razem prezentowane będą w zestawieniu, o którym mowa w § 50 ust. 3, przedstawianym wraz z projektem Stałemu Komitetowi Rady Ministrów i Radzie Ministrów.

z poważaniem,
Piotr Czumak

Otrzymują:

1. Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Finansów – Pan Jacek Vincent Rostowski
2. Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Gospodarki – Pan Janusz Piechociński
3. Minister-Członek Rady Ministrów, Przewodniczący Komitetu Stałego Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – Pan Jacek Cichocki
4. Minister Administracji i Cyfryzacji – Pan Michał Boni
5. Minister Edukacji Narodowej – Pani Krystyna Szumilas
6. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego – Pan Bogdan Zdrojewski
7. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego – Pani Barbara Kudrycka
8. Minister Obrony Narodowej – Pan Tomasz Siemoniak
9. Minister Pracy i Polityki Społecznej – Pan Władysław Kosiniak-Kamysz
10. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Pan Stanisław Kalemba
11. Minister Rozwoju Regionalnego – Pani Elżbieta Bieńkowska
12. Minister Skarbu Państwa – Pan Włodzimierz Karpiński
13. Minister Sportu i Turystyki – Pani Joanna Mucha
14. Minister Sprawiedliwości – Pan Marek Biernacki
15. Minister Spraw Wewnętrznych – Pan Bartłomiej Sienkiewicz
16. Minister Spraw Zagranicznych – Pan Radosław Sikorski
17. Minister Środowiska – Pan Marcin Korolec
18. Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej – Pan Sławomir Nowak
19. Minister Zdrowia – Pan Bartosz Arłukowicz
20. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Pani Małgorzata Krasnodębska-Tomkiel
21. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych – Pan Jacek Sadowy
22. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego – Pan Paweł Wojtunik